

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

Ročník 33
číslo 8
8. října 2024
Po přečtení
ředej
dalšímu

Za Karlem Janišem

MěV KSČM v Brně s hlubokým zármutkem oznamuje, že v pátek 20. září po dlouhé nemoci opustil naše řady ve věku 93 let soudruh PhDr. Karel Janiš.

Karla jsme v posledních letech znali především jako šéfredaktora občasníku MěV Echo. Do posledních chvil se podílel psaním především "jeho" rubrik - Strípky, Šli před námi i dalších příspěvků. Čtenáři občas říkali, že Echo je samý Janiš. Nejprve zde působil jako redaktor, od roku 1999 jako šéfredaktor, tedy neuvěřitelných 25 let.

Ne všichni však vědí, kým soudruh Janiš skutečně byl. Narodil se 6. března 1931. Po válce, jejíž hrůzy bezpochyby poznamenaly celý jeho život, se vyučil, následně vystudoval vysokou školu. Celý svůj život věnoval ve prospěch společnosti, republiky. Jeho život byl spojen s komunistickou stranou, vykonával řadu stranických funkcí, před převratem byl ředitelem Muzea dělnického hnutí v Brně. Zde se věnoval badatelské práci týkající se především dějin pokrokového dělnického hnutí. Je autorem řady děl, např. VŘSR v zrcadle brněnského tisku v listopadu 1917, Únor 1948 v Brně a na Brněnsku, autorsky se podílel na sborníku Spravedlivý svět je možný: vybrané kapitoly z dějin KSČM nebo metodické příručky pro výuku občanské nauky. Dopisoval nejen pro Echo, ale i do dalších médií, např. České národní listy, Haló noviny a další. Nelze nezpomenout, že byl rovněž významným recenzentem, počet jeho recenzí jde do desítek.

Opomenout nelze ani jeho aktivní práci v místě bydliště. Po převratu byl členem Zastupitelstva městské části Brno – Slatina, byl rovněž aktivním členem Slatinského historického klubu.

Karle, děkujeme Ti za Tvou práci, zůstaneš v našich vzpomínkách.

Městský výbor KSČM v Brně

Rozejít se mohou lidé, kteří se neprolnuli. Ale my? Jak se rozejít? Neponeseme každý kus druhého v sobě?

F. X. ŠALDA

Přítel je ten, kdo se spoluraduje z dobra, jehož se dostane druhým, a kdo spolu s ním cítí bolest, když má zármutek, ne snad z nějakého jiného důvodu, ale pouze kvůli němu.

ARISTOTELES

Vážené soudružky, vážení soudruzi.

V tuto chvíli bych Vám všem chtěla moc poděkovat za nasazení v krajských a senátních volbách. Doposud byla KSČM zastoupena pouze v Moravskoslezském, Plzeňském, Ústeckém kraji a Kraji Vysočina. Po těchto volbách budeme mít zastupitele ve všech krajích mimo Karlovarský a Liberecký kraj (kde se bude ještě jednat o přepočítání, neboť k 5% hranici nám chybělo pouhých 8 hlasů). Zabojujeme v senátních volbách též o chomutovský senátní obvod.

Je vidět, že mnohé změny, kterými jsme prošli, přinesly své ovoce. I za projevenou odvahu bych Vám chtěla velmi poděkovat.

Věřím, že máme skvěle nakročeno i ke sněmovním volbám, které se uskuteční v příštím roce.

Těším se na další spolupráci.

S úctou

Kateřina Konečná

Je odvoleno. Vracíme se do kraje! Práce začíná...

V pátek a sobotu 20. a 21. září se uskutečnily volby do krajských zastupitelstev. Očekávání byla veliká a výsledek, alespoň u malých stran si netroufl předpovědět prakticky nikdo. Nicméně, po katastrofálních pohromách pohroma zasáhla hlavně Piráty (což je len dobře). STAČILO! na jižní Moravě uspělo, tzn., že komunisté se do jeho zastupitelstva vrací. Obdobně jsme zaznamenali úspěch, nebo posílili i v dalších krajích s výjimkou Karlovarského a Libereckého, tam ale bude stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (podrobné výsledky zveřejňujeme na jiném místě).

S konečným výsledkem 6,03 % jsme se do zastupitelstva vrátili. Po dobu čtyř let nás budou reprezentovat **Petra Rédová Fajmonová, Martin Říha, prof. Jan Žaloudík a Bohumil Smutný** z Ivančic. Práce budou mít dost. A bude složitá, neboť jižní Moravu opět ovládne koalice pravicových stran SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09). Získala 39,91 odevzdaných hlasů a 31 mandátů Druhé hnutí ANO má 28,79 % a 22 zastupitelů. My, tedy STAČILO!, jsme skončili třetí. Do krajského zastupitelstva se dostalo též SPD, Trikolora, PRO a Svobodní s 5,73 % a Starostové pro jižní Moravu s 5,68%. Získali shodně po čtyřech zastupitelích. Právě

Starostové. Už v neděli 22. 9. večer oznámili podepsání koaliční smlouvy, jak se očekávalo, na staronovém půdorysu. Hejtmanem tak zůstává lidovec Jan Grolich. vytvoří koalici s vítězným SPOLU. Na místa v zastupitelstvu JmK nedosáhla Socdem a Přísaha. Dopltili na velké sebevědomí a nechut se s někým spojovat. Takže škoda propadlých hlasů. Těch bylo v kraji přes 15 procent. To je docela dost.

Patří se ocenit práci všech, kteří se podíleli na volební kampani i na samotných volbách za úsilí a solidní volební výsledek. Takže DĚKUJEME!
Tibor DÁVID

Malé zamyšlení Aleše Růčky k výsledkům krajských voleb

Bylo by asi divné, kdybych se i já nevyjádřil k výsledku posledních voleb do zastupitelstev krajů. Vždyť jde současně o hodnocení mnohaměsíční práce funkcionářů strany, jejich jednotlivých členů a celé řady sympatizantů. To se netýká jen KSČM, ale současně všech ostatních stran naší koalice STAČILO! v Jihomoravském kraji. Oni to byli, kteří zajistili pro naši koalici hlasy potřebné k našemu zvolení, jim tedy patří poděkování za tento výsledek.

Já se však chci dnes věnovat především (vedle vybraných výsledků) možnému poučení, které tyto volby přinesly pro naši stranu. Výsledky voleb do ZJMK znamenají pro KSČM několikerý úspěch:

- Koalice STAČILO! napříč republikou získala mandáty v 11 krajích. V roce 2020 měla KSČM zastoupení ve 4 krajích (13 mandátů), nyní koalice STAČILO získala 40 mandátů!
- Podařilo se tak zajistit, že řada hlasů levicově smýšlejících voličů nepropadla;
- V našem kraji jsme se vrátili do ZJMK, naše koalice získala 4 mandáty z toho 2 pro členy KSČM;
- Koalice STAČILO! v Jihomoravském kraji se umístila na třetím místě;

Opět se potvrdilo, a to v celostátním měřítku, že zúčastnit se voleb v koalici bylo správné rozhodnutí. Svědčí to o tom, že řada voličů dává přednost volit levicové strany a hnutí. Znamená to rovněž, že došlo k prolomení názoru jiných politických subjektů, že není možné spolupracovat s KSČM.

Volby rovněž prokázaly, že nemohou uspět neperspektivní nebo účelové strany a hnutí, výprask dali voliči tentokrát především Pirátům.

Výsledky voleb do Zastupitelstva Jihomoravského kraje

Účast: 35,08% (v roce 2020 38,82%),

Počet platných hlasů: 16143, v roce 2020 19816.

Volební subjekt	Počet mandátů	% hlasů
SPOLU (ODS, KDÚ-ČSL, TOP 09)	31	39,91
ANO 2011	22	28,79
STAČILO! v Jihomoravském kraji	4	6,03
SPD, Trikolóra, PRO, Svobodní	4	5,73
Starostové pro Jižní Moravu	4	5,68
PŘÍSAHA		3,86
Česká pirátská strana		3,24
Hlas Moravy		1,84
Sociální demokracie		1,84

Jistě jde o dobrou zkušenost. Kterou bude nutno zúročit v kampani pro volby do Parlamentu ČR v příštím roce.

Volební výsledky koalice STAČILO! v Jm kraji v jednotlivých okresech

Okres	Voleb. účast	Umístění	% hlasů	Celkem hlasů
Blansko	35,11	3	6,95	2154
Brno-město	34,70	6	4,60	4766
Brno – venkov	38,43	4	5,63	3768
Břeclav	33,50	3	7,20	2203
Hodonín	32,84	4	6,70	2079
Vyškov	34,79	3	7,54	1919
Znojmo	33,64	3	7,49	2297

Výsledek potvrzuje předpoklad, že je nutné věnovat při kampani pozornost především brněnské metropolitní oblasti, neboť oba zdejší okresy získaly celkem 8534 hlasů, což představuje 43,1% hlasů z celého kraje.

V následujících přílohách jsou uvedeny konkrétní volební výsledky. Pro informaci (a tedy i pro srovnání, je vhodné uvést celkovou účast, jež byla nižší než v posledních volbách v roce 2020. Letos byla celková účast v rámci ČR 32,91%, bylo odevzdáno 382352 platných hlasů.

Nestraniční pro Jižní Moravu	1,51
Za Moravu	0,87
DSZ – Za práva zvířat	0,24
Lepší život pro lidi a ND	0,22
Koruna Česká	0,11
Nový směr	0,06

Z uvedených údajů je zřejmé, že pravicové strany mají v našem kraji stále velkou převahu. Značný je odstup koalice SPOLU a ANO 2011 oproti ostatním volebním subjektům. V této souvislosti lze výsledek koalice STAČILO! považovat za velice úspěšný, neboť jsme porazili i koalici spojenou z SPD, Trikolóra, PRO a Svobodní.

Krajské volby, mimo jiné, ukazují, že ve volbách do parlamentu ČR v příštím roce se utkají především koalice, samostatně kandidující strany (hnutí) nebude mít v podstatě šanci.

Nově zvolení čtyři zastupitelé za koalici STAČILO! v Jihomoravském kraji se v pondělí 23. 9. dohodli na vytvoření politického klubu v regionální samosprávě.

Předsedou klubu se stal manažer Mikroregionu Ivančicko **Bohumil Smutný** (KSČM). První místopředseda je specialista - rozpočtář staveb **Martin Říha**, předseda brněnské městské organizace KSČM. Druhou místopředsedkyní klubu byla zvolena vedoucí zdravotní sestry - specialistka na neurochirurgii ve zdravotnickém zařízení ve Velké Británii **Petra Rédová** (bezpartijní za Spojené demokraty - Sdružení nezávislých).

Členové klubu se dohodli na pravidelném setkávání, při kterém se budou informovat o novinkách v situaci i stavu věcí a zaujímat stanoviska k projednávaným krajským tématům. »V zastupitelstvu budeme plnohodnotná opoziční síla. Usilujeme o co nejvíce možné zapojení našich kvalifikovaných

zástupců do orgánů Jihomoravského kraje«, zdůraznil Smutný a pokračoval: »*Budeme se snažit prosazovat priority našeho volebního programu, zejména zamezit privatizaci krajských zdravotnických zařízení, udržet kvalitní a dostupnou zdravotní péči, vybudovat klíčovou dopravní infrastrukturu, zlepšit zoufalý stav některých silnic II. a III. tříd či podpořit školství. Neméně důležité je i pro nás hospodárné a efektivní vynakládání veřejných prostředků z krajského rozpočtu. Jsme velmi rádi, že v politickém klubu STAČILO! máme silné zastoupení zdravotníků. Tedy Petry Rédové a známého lékaře - chirurga onkologa **Jana Žaloudíka** (bezpp za ČSSD). Tito dva budou navrženi za naši krajskou koalici do sociálně-zdravotního výboru a komise*«. (vž)

Malé ohlédnutí za volbami

Letošním volbám bylo věnováno mnoho úvah, bylo a bude napsáno mnoho textů a odvysíláno mnoho hodin reportáží a zpráv expertů i „expertů“. Důvod tu je pádný – s letošními volbami do zastupitelstev krajů bylo spojeno mnoho očekávání na všech stranách. Výsledek STAČILO! je dle mého názoru odpovídající možností, byť mnohým se může jevit překvapivě nízký. Proto analyzovat je třeba a bylo by špatně, kdyby ne. Jen se, jako v minulosti již několikrát, nesmíme dopustit stejných chyb – ztratit objektivitu a cestu zaměnit za cíl. Neutkáváme se přece s politickými soupeři a nepřáteli jen kvůli získání křesel v zastupitelstvech a parlamentu, ale kvůli **dosažení našeho základního programového a existenčního cíle – socialismu!** A tohle **nesmí zmizet ze zřetel v žádné koalici.**

Nejsem politologem ani sociologem, přesto si dovoluji zastavit se u pár volebních souvislostí. První je **volební účast, která celostátně dosáhla 32,91 %** a konkrétně u nás v Brně průměrně 34,7 % (a je jen miniaturní útěchou, že v Líšni to dalo 37,92). Je to v sestupném trendu zase o něco méně než posledně v roce 2020. Z mého pohledu je to trend i číslo velmi varovné, protože **ukazuje na fatální deficit občanského uvědomění** ve společnosti a potvrzení, že na demokracii si jako společnost opravdu jen hrajeme. Nic na tom nemění skutečnost, že parlamentní a obecní volby mají (zatím) volební účast nepříliš vyšší.

Místo vlastního vysvětlování tohoto trendu použiji výrok exprezidenta Zemana. **Miloš**

Zeman v nedělní povolební debatě na ČT24 **hovořil o „vyprázdňování stranického systému“** a na dotaz moderátora uvedl, že **příčinou je „potlačené tradiční rozdělení společnosti na pravici a levici“**. V dalším poukazu na nahrazení tohoto „klasického“ dělení všeprostopujícím (neo)liberalismem (včetně genderismu, LGBTQXYZ či grýndýlu atd.) udeřil hřebík na hlavičku. Jinými slovy – **kam se poděl třídní boj?** V důsledku je dnešní společnost vůči politice dílem zmatená, dílem zhnusená a obecně vůči volbám nadpolovičně lhostejná. Trochu mě pobavilo další sdělení „starého ještěra“, že země EU jsou nepochybně

demokratické ... aniž by bylo jasné, co si máme pod pojmem demokracie vlastně představovat?

Ihned po volbách se vyrojilo mnoho okamžitých hodnocení, svorně se shodujících v tom, že výsledek je prý pro vládu budíček. **Budíček ještě neznamená, že se někdo vzbudí. Rozhodně to nečekejme od Petra Fialy a jeho vlády!** Ten naopak okamžitě národu „vyslal signál“, že na kurzu vlády se nic měnit nebude. Naopak bude vláda důraznější, protože „**neodevzdá zemi levici**“. Nu, netřeba rozvádět. Tato reakce by však měla být důrazným budíčkem pro všechny, kteří snili o probuzení vlády. Protože **vláda nespí, ale důsledně plní své protinárodní zadání a je odhodlána jej splnit, včetně přípravy země na válku proti Rusku** bez jakéhokoli ohledu na následky. Dokládají to i výroky našich nejvyšších státních a armádních činitelů dokonce na mezinárodních fórech!

Dalším volebním momentem, stojícím za

zamyšlení je samotný „úspěch“ koalice **STAČILO!** Ne, vůbec nechci snižovat hodnotu návratu nás komunistů do krajů a konkrétně jihomoravského zastupitelstva při minimalistické kampani (**za volební úspěch zásadně děkujeme Kateřině Konečné**). Jen chci stát nohama na zemi a při domýšlení získaného reálného vlivu naší účasti na krajskou politiku upozornit na to, že na návratu se v nemalé míře promítl fenomén nestraničského „lidově levicového“ protestu proti vládě bez našeho přičinění. A ano – vytvoření efektivní koalice. Za úvodním odstavcem článku však mějme na paměti, že tato koalice musí zůstat soudržná po celé volební období, nehledě na faktické zahájení volební kampaně do poslanecké sněmovny na pozadí vládní krize v přímém přenosu! Pro nás a **pro budoucnost socialistického hnutí je zásadní neztratit svou vlastní identitu KSČM!** **STAČILO!** je fakticky jen značka, heslo dávající vytvořené koalici společný smysl. **Václav FIŠER**

Vyhazov neschopných Pirátů nestačí, KSČM požaduje demisi celé vlády!

Před třemi roky vstoupila Česká pirátská strana do vlády tzv. pětidemolice. Pro vládní koalici byli ovšem zbytečným přívěskem – jejich hlasy nepotřebovala. Přesto, v rámci tehdejší euforie z vítězství pravice, byli do vlády milostivě připuštěni, aby se svými pouhými čtyřmi poslaneckými mandáty ovládli přímo tři ministerstva a prostřednictvím svých náměstků řadu dalších. Ovšem za cenu absolutní rezignace na jakékoli předvolební sliby a svůj program. Tři roky tak podporovali vládní asociální politiku! Byli u drahoty, inflace i nákupů předražených a zbytečných zbraní za desítky miliard. Piráti vládní koalici po celou dobu ochotně drželi. A to až do chvíle, kdy premiér Petr Fiala oznámil svůj záměr odvolat jejich ministra pro místní (ne)rozvoj Ivana Bartoše, který absolutně nezvládl digitalizaci stavebního řízení. Tedy oblast, která vždy byla pro Piráty vlajkovou lodí.

Nyní se v plné nahotě ukazuje, že Piráti byli ve vládě jen pro svá koryta. Když se měli ozvat, mlčeli. A když by možná bylo lepší mlčet, ochotně roztleskávali své ministerské kolegy v jejich asociální politice. Reflexe nula. Až najednou zaznívají z části pirátské strany kritické hlasy. Vládní špinu tak na povrch vynáší ti, kteří roky popírali, že by nějaká existovala. A výsledek? Voliči vystavili pirátům účet v krajských volbách, kdy po neúspěchu ve volbách do Evropského parlamentu hodili přes palubu i jejich zástupce ve všech krajských zastupitelstvech s výjimkou jednoho.

Oproti tomu koalice STAČILO! minulý víkend uspěla v 11 ze 12 krajů, ve kterých kandidovala. Je to velký úspěch a moc děkujeme všem voličům, kteří dali důvěru koalici, jejíž součástí je i KSČM. Své motto „FIALO, STAČILO!“ bereme vážně. V žádném případě proto - na rozdíl od Pirátů, ale i dalších stran - nevyměníme naše hodnoty, a principy a programové priority za dobře placená místa! Z tohoto důvodu opakovaně vyzýváme Fialovu vládu k demisi!

VV ÚV KSČM, 27. 9. 2024

Demokracie značně kazí mravy. Demokracie, není-li kázní, se zbortí a rozplyne. Svoboda mezi lidmi není k tomu, aby atomizovala, nýbrž spojovala.

K. ČAPEK

Hranice mezi slabostí ducha a dobrotou srdce je tak nezřetelná, že každý zaměňuje jedno za druhé podle toho, jak se mu to hodí.

J. B. A. GODIN

Jiří Jaroš Nickelli

Blbečci madam Černochové

Po sviních nás označili,
blbečky z nás učinili.
Naše slavná válečnice
rozmíchala bouři z lžice.

My chcímiři recividisti,
my to máme za jistý!
Válka je nám smrt.
Po granátech nám je prd.

Vrtulníků prej máme dost.
Černochové pro radost.
Nám blbečkům je to buřt.
Co nám nařídili ten náš púst.

Kanibal granáty chřestí,
chcímírům on hrozí pěstí.
My vás všechny vymeteme,
pěkně s váma zameteme.

Verš insitní po psychoinfantilní nadávce
paní ministryně války chcímírům. JJN
Řehkové všech světadílů,
spojte se k ničivému dílu.
Až to všecko zničíte,
sami z dějin zmizíte.
Ještě je tu Bůh,
on spočítá váš dluh!

AKTUÁLNÍ OTAZNÍKY BEZPEČNOSTI

Tak znělo motto Diskuzního čtvrtku v měsíci září, uspořádaného ve spolupráci ideové a vzdělávací komise MěV, Klubu společenských věd a Klubu českého pohraničí. Ke společné diskuzi jsme se sešli téměř dva týdny po zničujících povodních na významné části našeho území a samozřejmě i na ně došlo, protože jde o ... bezpečnost. Avšak popořádku. Úvodních slov k tématu i odpovědí z pléna se skvěle ujali Ing. Vítězslav Pilmaier, ekonom, bývalý koordinátor plánů v rámci RVHP a Ing. Ivan Kratochvíl, podplukovník, důstojník ČSLA a poté Armády ČR, který dnes za své postoje a názory čelí citelné snaze o ostrakizaci, podobně jako Pepa Skála, Vladimír Kapal a Juraj Václavík/Šifrín.

Ve více než tříhodinové debatě byly na mnoha konkrétních příkladech z praxe a historie otevřeně pojmenovány obecné faktické souvislosti vážných bezpečnostních problémů ČR v poukazech na **propojenost ekonomiky a armády jako základních pilířů zajištění obrany a bezpečnosti státu v jeho suverenitě a soběstačnosti**. Dospělo se ke konsenzu, že **bezpečnost České republiky a jejích občanů je dnes prázdným pojmem**. Bez ohledu na to, či spíše **právě proto, že jsme členy Evropské unie a NATO**. Členství v těchto nadnárodních „spojenectvích“ je nám, tedy našemu obyvatelstvu permanentně vnucováno jako jediná cesta k prosperitě a bezpečnosti, aniž by byl jakkoliv vzat v úvahu a vysvětlen rozpor s trendem zřetelné destrukce právě těch hodnot, které nám má členství v EU a NATO garantovat. **Není přítom žádnou náhodou, že se nám kamsi vytratilo vlastenectví, hlavní motiv ochoty vojáků bránit vlast i s nasazením vlastního života** (viz platná vojenská přísaha!).

Při hledání příčin jsme se pochopitelně dostali před „magickou“ hranici roku 1989. Nejen do 80-tých let, kdy v prologu sametové (kontra), „revoluce“ sehrál svou neblahou roli bývalý Prognostický ústav, ale spojitosti se současností byly nalezeny v podstatě již v době těsně před rozpadem Rakouska-Uherska a vznikem samostatného Československého (!) státu. Připomenuta byla historie mýtizovaného hospodářského „rozkvětu“ předválečného Československa, Československa jako kvalifikované zbrojovky válečného Německa, 40 let údajného „plundrování“ hospodářství socialistickým státem a protože žijeme dnes, tak bylo při hodnocení bezpečnosti současné České republiky použito živých odkazů na „úspěchy“ **„budování kapitalistické prosperity“**, **právě balancující na hranici finálního úpadku po spotřebování všech bývalých rezerv a znehodnocení zdrojů včetně produkce základních potravin**. Situace, hospodářská a v souvislosti bezpečnostní celého „Kozá“ je již tak vyhrocená, že ani Spojené státy už nemaskují usilování o udržení své moci bojem o

demokracii (kterou se jim podařilo totálně vyprázdnit a zdiskreditovat).

Namísto shrnutí diskuze, která bude celá ke shlédnutí na YT kanálu BurešTV, mi dovoluji v rámci bezpečnostního téma krátké odkročení k dění posledního zářijového týdne. Byli jsme totiž svědky otevření krize vládnutí na pozadí rozpadu vládní koalice rozchodem s Piráty. Můžeme jako většina veřejnosti skočit na špek dohadováním se, jestli byl či nebyl premiér fěr ve způsobu odvolání ministra Bartoše (který stejně jako ostatní Piráti neměl ve vládě od počátku vůbec co dělat). Protože to je jen odvádění pozornosti od toho podstatného. Od skutečnosti, že **předseda Pirátů Bartoš ve své rozhořčené ublíženosti fakticky veřejně nařkl nejen premiéra Fialu, ale celou koaliční vládu z páchání organizovaného zločinu!** Dostal se tím sám do pasti, protože buď má pravdu a může to

dokázat a pak by měl sám podat trestní oznámení, nebo pravdu nemá a pak se dopouští těžké pomluvy. V každém případě je pod přímou hrozbou trestního stíhání. Buď za neoznámení trestné činnosti, v tomto případě organizovanou skupinou, kdy bude sám spolupachatelem, nebo bude čelit stíhání za pomluvu. **Testem bezpečnosti přitom bude konání naší policie, která nás ústy svých představitelů každou chvíli ujišťuje, že dbalá zákona nečeká na trestní oznámení, ale v případě zjevného podezření (!) z trestné činnosti koná aktivně samostatně!** Vsadíme se, jestli dojde k zatčení premiéra policií aktivně konající podle zákona? Asi ani nemusíme. Proto také nehovořím krizi vlády, respektive vládní krizi, ale o krizi vládnutí vůbec. Rozhodně **jsme svědky důkazu, že to, co se nám namlouvá jako demokracie, rozhodně žádnou demokracií není ...**

Václav FIŠER

KSČM: Vláda dál zadlužuje Českou republiku

Poslední týdny na české politické scéně jsou spojeny nejen s krajskými a senátními volbami, ale i pseudokrízí ve vládní koalici, kdy představitelé Pirátské strany neudrželi nervy na uzdě. Po třech letech, kdy se spolupodíleli na zvyšování daní obyčejným lidem, extrémních ziscích energetických gigantů nebo snižování valorizací důchodů a zvyšování věku odchodu do důchodu, najednou „prozřeli“ a začali obviňovat ODS z kmotrovských praktik, kterých se měli stát obětí. Tři roky jim to však nevadilo a pro koryta na ministerstvech a v dozorčích radách byli schopni udělat vše. Rok před volbami jde však ze strany Pirátů pouze o teatrální krok. To ostatně předvedl i jeden z jejich tří ministrů, „nejlepší ministr zahraničí“ Jan Lipavský. Ten sice rovněž podal demisi, ale zároveň vystoupil z Pirátské strany, a když jeho demisi prezident nepřijal, ministruje dál. Jak může důsledně hájit zájmy České republiky člověk, který nedokáže zachovat loajalitu ani vůči vlastní straně, která ho vynesla do teplého křesla? Holt košile je bližší kabátu.

Čtyři pirátské poslanci současné koalice chybět nebudou, i nadále bude mít v poslanecké sněmovně většinu a bude válcovat zbylé strany, které jsou v ní zastoupené. O tom svědčí i páteční utnutí diskuse ve druhém čtení důchodové reformy, která má výrazným způsobem zvýšit věk pro odchod do důchodu. Pětidemolice, které nyní můžeme už říkat čtyřdemolice, tak bude Českou republiku drancovat dál, jen s drobnými kosmetickými změnami na některých ministerských postech.

Vláda bude dál zadlužovat Českou republiku! Posílat desítky miliard na Ukrajinu, za stovky miliard nakupovat zbraně, zavírat oči před nemravnými zisky energetických či internetových gigantů a úniky zisků do zahraničí a přitom bude slučovat školy, snižovat úroveň vzdělání, redukovat počty lůžek v nemocnicích, osekávat důchody a prodlužovat věk pro odchod do důchodu či provádět takové změny v zákoníku práce, které budou pokračovat ve snižování ochrany zaměstnanců. **Proti tomu KSČM důrazně protestuje! Požadujeme okamžitou demisi současné vlády a vypsání předčasných voleb!**

ÚV KSČM, 5. 10. 2024

Psát o výročí vzniku Československa v této době je stejné, jako v dobách ohrožení republiky sudetskou vzpourou a Mnichovskou zradou. A tento příměr není vůbec přehnaný. Obrazně řečeno, zakladatelé republiky a její výrazní kulturní mluvčí jako byli Čapek, S. K. Neumann, Medek i Olbracht, Machar i Dyk, K. Konrád i J. Fučík, se musejí ve svých hrobech obracet. A nejen oni. Proč? Vidíme všude kolem sebe rozval státu, který zákonitě vznikl roku 1918 na troskách padlé habsburské říše.

První otázka ke sto šestému výročí vzniku Republiky Československé zní - co zbylo z republiky? Co zbylo ze státu, jehož zakládací listinou byla Washingtonská deklarace? Tak vyhlásila poprvé za 300 let svobodu národa československého a rusínského.

Dnes toto napadají nepřátelé republiky a tvrdí, že Slováci byli poškozeni čechoslovakismem. Tito nepřátelé odmítají historickou skutečnost, že k čechoslovakismu se přihlásili nejen Češi, Moravané a Slezané, ale i Slováci, již dávno před rokem 1918 v dohodách, které se uzavíraly v lázeňském městě Luhačovicích již před I. světovou válkou! Pozdější ČSR nikdy nechtěla přes tezi o národě československém ponižovat Slováky v jejich právech. Pokud to cítili separatisté, kteří později republiku rozbíjeli spolu se sudeťáky, nebyl to problém republiky, ale jejich. Bylo tu zemské a župní zřízení, které zaručovalo autonomii a pravomoc jak Čechů, Moravanů a Slezanů, tak jejich bratří Slováků, a též Rusínů, kteří se odmítli připojit ke vznikající ukrajinské centrální radě Skoropadského pod protektorátem německé armády, a v americkém Homesteadu se rozhodli připojit k Republice Československé. To jsou historické reálie vzniku republiky, které nikdo nikdy nesmaže z dějin, pokud je nebude vykládat jako ve III. reichu.

Proč byla republika pokrokem proti habsburské říši? Uzákoonila rovnost občanů jak před zákonem, tak v praktickém životě, zrušila privilegia staré šlechty a církve, ať se to komu líbí či nelíbí. Zavedla rovnost žen s muži, zavedla osmihodinovou práci a zakázala otrockou práci dětí. Církve odloučila od státu a zrovnoprávnila protestantské církve, Židům dala rovná práva, některé požadavky Washingtonské deklarace však nedotáhla - například požadavek nahradit vojsko milicí.

První republika naprosto nebyla dokonalá, ale byl to revoluční přechod od feudalismu k republikánsko demokratickému státu. V tom byla pokroková a toto uznaly všechny pokrokové síly v

Evropě na rozdíl od starých církevních a šlechtických kruhů, které se shlédly v horthyovském Maďarsku, které po celé meziválečné období štvály proti Československu...a nakonec je také s pomocí hitlerovců zničily. Republika v zárodku nesla všechny problémy národnostní i sociální, které se snažila v prvním desetiletí řešit někdy úspěšně a mnohdy krachem - jako byly střelby do dělnictva v Krompaších, v Duchcově, v Ivančicích... Dlužno říci, že prezident Masaryk se k těmto excesům postavil čelem a provinilé ministry z vlády vyhodil (což samozřejmě postiženým životy nevrátilo, ale byla to alespoň jakási satisfakce pro dělnickou třídu. Takže temné stíny republiky nelze zamlčovat, byla buržoasní jako všechny republiky kolem, a mnohem lepší, než republika výmarská nebo rakouská, kam se na dělnické domy táhlo i s děly...

Zánik republiky a odchod druhého presidenta do exilu - kam se nešel schovat, ale bojovat za obnovení republiky, což splnil - nastolil časy poroby českého národa a fašizace takzvaného slovenského státu. Co vše musely oba národy prodělat, aby se obnovila ČSR již na nových sociálních základech Košického programu!

Dnes slaví vznik republiky jen málo vlasteneckých organizací a de facto jen dvě politické strany upřímně a nepokrytě - komunisté a stoupenci přímé demokracie.

Obávám se, že ostatní strany a předáci, zejména vládnoucích stran, se k výročí republiky postaví jako v předchozích dobách - postojem, vyjádřitelným slovy "ano i ne". Je velmi licoměrné pokládat věnce na památnících padlých bojovníků za Československo, a přitom prakticky likvidovat vše, co k republice neoddělitelně patřilo. A právě tohoto rozvalu jsme svědky posledního třicetiletí. Nezbyvá než doufat, že lid republiky se probudí a dosáhne obnovení odkazu republiky všude, kde je třeba.

Jiří JAROŠ NICKELLI, Český svaz protifašistických bojovníků, Moravská Třebová

Jak pomoci postiženým povodněmi

Jsem přesvědčen, že žádného z nás, tak zvaně obyčejných lidí, nemůže nechat v klidu stav, jenž velká voda způsobila v nedávných dnech obrovské spoustě našich spoluobčanů. Naše reakce je jednoznačná a jednoduchá – co nejrychlejší pomoc.

KSČM, jako politická strana, nemůže konat veřejnou sbírku. Našla však jiné možnosti, jak soustředit finanční prostředky pro pomoc postiženým oblastem. Tou první nemožností zaslat svůj příspěvek formou finančního daru na účet č. **478648033/0300**. V textu uvádět pouze „**finanční dar**“, **variabilní symbol: 684005**. V tomto případě je třeba zaslat na ekonomické oddělení ÚV KSČM na adresu eko@kscm.cz identifikační údaje pro vystavení darovací smlouvy – jméno a příjmení, datum narození, adresa bydliště. Druhou možností je zaplacení mimořádného členského příspěvku – konkrétní informace mají předsedové základních organizací. **A. RŮČKA**

JAK SE V ZÁŘÍ BRNĚ SVÍTILO PROTI VÁLCE A VLÁDĚ PETRA FIALY

Opět pro ECHO přinášíme informaci o pokračování občanské protiválečné iniciativy, která v Brně za účasti členů KSČM pokračuje nepřetržitě již 22. měsíc.

Během září jsme se naštěstí již nedočkali nových fyzických útoků vyžadujících zásah policie. Na druhou stranu nemůžeme ani říci nic nového ke kauze prvního útoku z 19. 7. a jsme prostě nuceni vyčkávat a věřit, že advokátní zastoupení paní Libušky nenechá oznámený čin takříkajíc „zamést pod koberec“.

Přesto byla naše zářijová svícení docela dramatická – díky počasí. Zažili jsme jak poslední velká vedra, tak povodňové lijáky. Bez ohledu na klimatickou nepřízeň však můžeme říci, že zaznamenáváme stále četnější zájem kolemjdoucích o důvody našeho shromáždění se svíčkami. Často tak máme příležitost zjistit, že bez ohledu na to, jestli diskutujeme se zarytými pravičáky a rusofoby, nebo diskutujeme o společenských otázkách, o válce a o míru se zájemci o náš pohled, tak v naší společnosti chybí mnohdy základní orientace třeba i o tom, co je OSN a Charta OSN, co vlastně obsahuje smlouva s NATO anebo i o obsahu naší Ústavy a trestního zákona ve vztahu k válce.

Tím více nás kolektivně mrzí, že i přes probíhající kampaň k volbám do zastupitelstev krajů nezaznamenáváme v rámci celé prý promírové „alternativy“ žádnou hlasitější podporu našemu protestu vyjma několika webů (jako především Vlkova Kosazostru) a pár vlastních článků otisknutých v ECHO a Naší pravdě. Kde jsou po celou dobu téměř dvou let ty Jihočeské matky, Ne základnám, Ženy za mír, Svatoplukovy pruty,

Jungmannova národní akademie, Jasan a další aktivity? Tedy kromě prostého osobního jednotlivých členů. Ani politické strany, a tím myslím zejména SPD, Svobodné, PRO, Motoristy a další zřejmě nezajímá boj za mírové nebe nad hlavou, když z toho nekyne bezprostřední politický zisk. Až nám na hlavy začnou padat iskandery, bude už pozdě.... S tím úzce souvisí téma, které během září v našem kruhu rezonovalo a je jím jednak „mírový přínos“ konference GLOBSEC (30. 8. – 1. 9.) a pak vysloveně proválečného výjezdního zasedání Vojenského výboru NATO (tj. sleziny echt NATO zelených mozků) v Praze o povodňovém víkendu (13. – 15. 9.). Poselství? Válka bude a Západ (rozuměj Ukrajina) ji prý nepochybně vyhraje! Dnes už ale i sám Velký PePa pouští, že to nebude hned, že nejdřív bude chvíli hen ten realistický mír.

Jenže jestliže jsme (prý) právním státem, kde policie koná aktivně samostatně při zjištění

porušení zákona, tak měla samostatně konat a přinejmenším české zástupce pozatýkat na základě našeho platného trestního řádu! Konkrétně zejména §406 - příprava útočné války a vystavování ČR jejímu nebezpečí! Protože se však viditelně nic neděje, tak máme opět potvrzeno, že ČR již nějakou dobu právním státem prostě není ... Nebo je snad přání USA/EU/NATO papalášů nad zákony? Doporučuji proto ke čtení ustanovení naší

Ústavy a Listiny základních práv a svobod s článkem 23 (dokud tam ještě je).

Na závěr ještě přání, aby nás přibývalo.

Například i díky naší brněnské vytrvalosti se zažehly páteční protestní plamínky v Hranicích, ale i v Přerově a v Odrách!! To stále budeme v našem kraji jediní (o kterých se ví)? Snad nám pomůže i čerstvý návrat našich zástupců do křesel krajského zastupitelstva. Vždyť i proto, proti válce a vládě jsme je volili!

Václav FIŠER, důstojník v.v., chcímír a dezolát

Když zloděj volá, chyt'te zloděje!

Antikomunismus je příznačný pro naši současnou politickou reprezentaci stejně, jako byl v minulosti antikomunismus pro nacismus a fašismus. Kdo zná historii, tak ví, že největším nepřitelem pro nacistické Německo a fašistické režimy v Evropě byli právě komunisté. Byli to komunisté a socialisté, kteří po nástupu Hitlera k moci byli prvními, kteří putovali do koncentračních táborů. Od začátku bojovali proti fašistům, protože vypjatý nacionalismus a rasismus byl v rozporu s ideologií internacionalismu, tedy přátelstvím a spoluprací mezi všemi národy světa.

Přesto jsme dnes svědky toho, že se naši mládeži podsouvá názor, že národní socialismus- nacismus je totožný s internacionálním socialismem. Komunistům na sociálních sítích nadávají do fašistů. Srovnávají se nesrovnatelné a protichůdné ideologie. Mnozí vládní představitelé to podporují, nebo tyto projevy nechávají bez povšimnutí. Celý tento proces ústí do jednoho nebezpečného jevu, který rozděluje naši společnost, podporuje nepřátelství mezi lidmi, toleruje nenávisť, která usnadňuje současné vládě zavádět restriktce vůči jedné skupině občanů, zavádět cenzuru jejich názorů na současný vývoj ve světě, zamezuje sjednocení občanů v odporu k asociální politice současné vlády. A vládní představitelé ještě pokrytecky volají po sjednocení národa. Mnohým se tak vybavuje situace před i v období 2. sv. války.

Pluralitní politický systém, po kterém se tak volalo v r. 1989, se stává překážkou. Už je snaha pravice ovládnout politickou scénu za použití všech prostředků na dlouhou dobu. V neposlední řadě jde i o korespondenční volbu, která zpochybní všechny další volby do budoucnosti porušením ústavního

principu tajnosti volby. Je zde snaha o zamezení informací o jiném pohledu na světový vývoj, než má současná vláda. Lidé, mající jiný názor, začínají být opět, jak známe z historie, pronásledováni. Slovo demokracie je skloňována snad ve všech projevech, ale přímá demokracie, kde by lid mohl projevit ve své zemi svoji vůli v referendu k závažným vnitřním a zahraničním otázkám, je pro vládnoucí pravici nepřijatelná. Politické strany jsou rozdělovány na demokratické a nedemokratické. O svobodě slova se pějí ódy, ale praxe ukazuje jak je omezována. Právo na informace je omezováno na informace jednostranné a ze sociálních sítí mizí vše, co neodpovídá současnému narativu. Od devadesátých let dochází k přepisování historie. Postupně se zlehčuje období Protektorátu Čech a Moravy a okupace nacistickým Německem. Zapomíná se na smrt 360 tisíc našich spoluobčanů, kteří položili život za naši svobodu. Vrcholem byla neúčast našich představitelů na pietním aktu k Slovenskému národnímu povstání v Banské Bystrici, kde padlo nejen mnoho Slováků,

ale i Čechů. Byla tím projevna i neúcta našim vojákům, kteří šli na pomoc SNP přes Dukelský průsmyk. Zato invaze vojsk Varšavské smlouvy v r. 1968, vojenského paktu na obranu socialismu zapomenuta být nesmí. Bohužel, studená válka byla řinčením zbraní na obou stranách. Za naší hranicí bylo Německo, odkud vojska USA, jako vítězná mocnost se nikdy nestáhla a stala se hlavním aktérem antikomunistického paktu NATO. To jsou ty historické souvislosti.

Ožívuje se nenávisť vůči všemu ruskému, počínající zpochybňováním role sovětské armády na osvobození naší vlasti. Od převratu v r. 1989 dochází k bourání památníků odpůrců fašismu z řad československých komunistů.

Zpochybňuje se většinová podpora tzv. sudetských Němců nacistické ideologii a jejich podpora nacistického Německa. V Brně se každoročně za podpory zvláště lidovců pořádají pochody smíření se sudetskými Němci. Ti přitom sledují jen vlastní zájmy a to zrušení tzv. Benešových dekretů a získání majetků, jak už jsme zaznamenali v případě šlechty a církve římskokatolické.

Kapitalismus v období studené války v boji proti socialismu získával ohlas mezi lidmi na vyhlašování lidských práv, svobodě slova, svobodně šířit vlastní názor, na tzv. demokracii. A nyní sledujeme, jak se všechna tato práva postupně oklešťují. Mluví se o lidských právech, ale omezují se práva sociální, tj. právo na bezplatnou lékařskou péči, vzdělávání. Lidé mají pozdější právo na důchod, než za socialismu. Jsou omezována práva pracujících v zaměstnání. Uvažuje se o možnosti propouštění bez udání důvodu a pod. Mluví se o neudržitelnosti sociálního státu. Hledá se nepřítel, aby se zdůvodnila militarizace. Svět se opět ocitá před válkou mezi kapitalistickými zeměmi.

Fašismus a nacismus není mrtvá ideologie, pokud existují její nositelé. Tyto

ideologie byly a jsou zálohou kapitalismu proti reformním i revolučním silám levice, které požadují sociální práva, které odmítají zbrojení, volají po míru a mírové spolupráci mezi národy.

Neofašismus a neonacismus může mít různé znaky přizpůsobené současnému dění doma i ve světě. Může jít o toleranci k pronikání jednotlivců spřízněných s minulostí do různých neziskových organizací / uvádí se, že je u nás několik desítek tisíc neziskových organizací /, některých tiskovin a sociálních sítí, do státní správy, do armády apod. Mohou být podporováni a placeni ze zahraničí, mohou šířit nepřátelství a nenávisť k vybraným národům, tolerovat nebo obhajovat evidentní neonacistické tendence v jiných státech. Ožívuje se kult vůdcovství. Prezident USA je označován za nejmocnějšího muže planety. Na druhé straně v demokratických volbách zvolení prezidenti jiných států jsou označováni za diktátory. Zpochybňují se volby všude tam, kde lid dal podporu levicovým kandidátům. Hlavním znakem těchto projevů je antikomunismus. Komunisté jsou zastánci práv pracujících. Chtějí, aby lidé svůj jediný život, *jiný jim nabídnut nebude*, prožili v důstojných životních podmínkách, beze strachu, že nebudou mít prostředky na lékařskou péči, bydlení, vzdělání... Dnes se k tomu přidává i strach z války. Nikdo z obyčejných lidí si nepřeje, aby se něco podobného opakovalo v 21. století, co už museli zažít naši předci, aby za zájmy kapitálu opět pokládali život. A naše současná pravicová vláda nás na válku postupně připravuje. Je vládou vedoucí nás do války. Mnozí si ještě vzpomenu na komunistické heslo: "Za socialismus a mír." Proto je třeba podpořit všechny iniciativy a hnutí podporující mír a mírové soužití mezi všemi národy světa. Stop militarizaci u nás i v zahraničí! Stop neonacismu a neofašismu! Stop antikomunismu!

Anna ŠTOFANOVÁ

Přednášku s besedou na téma "San Cristobal de la Habana - Paříž Antil" uskutečnil v Brně majitel Česko-kubánského muzea v Lukové na Ústeckoorlicku Milan Carbol s předsedou brněnské pobočky Společnosti česko - kubánského přátelství Jozefem Štofánem, který tři roky řídil na Kubě výrobu nábytku do škol.

Představili úžinu vjezdu do havanského přístavu, hlídanou čtyřmi historickými tvrziemi. V roce 1511 ji objevili španělští dobyvatelé, když potřebovali někde v zátocě opravit po bouři poničené lodě. V debatě se přednášející věnovali dějinám historického centra metropole ostrovního státu. Také genocidě Evropanů, kterou uplatňovali vůči kubánským indiánům, které považovali za méněcenná zvířata. Evropané zavraždili 56 milionů jihoamerických domorodců, tedy 96 procent původního obyvatelstva Latinské Ameriky! Přednášející upozornili na zajímavost, že od diamantu, umístěného ve středu kubánského Parlamentu, se měří kilometrůž všech kubánských dálnic. Rovněž, že vedle Parlamentu je pomník věnovaný fyzické likvidaci obyvatel i nemovitostí české obce Lidice německými fašisty a nacisty v roce 1942. Pomník tam vznikl do roka po tomto hrůzném činu na území Protrekorátu Čechy a Morava. Název Lidice nese dnes vícero obcí na Kubě.

Podle přednášejících pozornost budí nová politika kubánské vlády. Za uplynulé dva roky z původních 11 milionů obyvatel Kuby jich milión, hlavně mladých lidí, emigrovalo do světa. Na ostrově zůstala zhusta starší generace, jejíž velká úmrtnost ještě zhoršuje demografické údaje o obyvatelích. Do havanského starého přístavu už zajíždějí kolosy turistických amerických lodí, také ruské lodě i ponorky. Potíž je v tom, že vjezd do havanského přístavu je splavný v šířce jen 120 metrů a velké lodě jsou široké 30m, tedy trefit se do správné

prohlubně dá práci. Také ruské ponorky musí plout zpola vynořené, aby nedrhlly svým spodkem o dno vjezdové úžiny. Naopak na kubánských silnicích je vidět, že v současnosti v zemi trvá nedostatek pohonných hmot.

Následná beseda účastníků přinesla výčitku, že poté, co Viktor Kožený prodal flotilu československých námořních lodí a pak všechna letadla ČSA, se dá letět do Havany z Bratislavy. Je to také důsledek toho, když politici rozhodují o byznysu místo podnikatelů, které poškozují. Takový způsob je v ČR vlastní i současní vládní pětikoalici v čele s ODS. Alternativu nabízí koalice pěti českých vlasteneckých stran s názvem Stačilo! Jozef Štofán vydá pouze pro rodinný kruh dokumentární knihu o svém tříletém životě na Kubě s rodinou. Pouze text z této knihy může zájemcům poslat zdarma na webu.

(vž)

Jozef Štofán předává Milanu Carbolovi kubánskou medaili
FOTO - Václav ŽALUD

**Jak říkávala moje babička:
"Vůbec se neboj stáří.
I nadále budeš dělat bláznivé věci,
jen o něco pomaleji :)."**

2.září 2024 po útoku mladistvé žákyně základní školy nožem na spolužáky se opět, / pokolikáté už od r.1989 ? / rozšířila diskuse nad zvyšující se kriminalitou mládeže. A opět se v televizi střídají různí odborníci hledající příčiny ve všem možném, jen nikdo nehledá příčiny ve stavu společnosti. Někteří jen s obavami naznačují, že příčiny mohou být jiné, než všechno svést na výchovu v rodině.

Musíme si však položit otázku, čemu je dnes vystaveno mnoho rodin? Děti ve školním prostředí vnímají majetkové rozdíly. Mnoho z nich je traumatizováno sociální situací v rodině. Děti si to vysvětlují po svém. Množí se případy, že děti z chudých rodin jsou předmětem posměchu, jsou vyřazováni z kolektivu, závidí šťastnějším. Jak pomůže posilování počtu psychologů na školách odstraňování těchto příčin?

Děti jsou dnes daleko více než dříve vystaveni působení televize, sociálním sítím a počítačovým hrám. Tam dostávají dost návodů na patologické chování sledováním nespočetných detektivek, hororů, vražd v živých barvách, střílení a zabíjení. Zamyslel se někdo k čemu takové pořady a hry slouží? Kulturní fronta mlčí, protože pro mnohé je účinkování v těchto filmech a seriálech finančně zajímavé. Filmy pro děti, jako byl např. film *My všichni školou povinní*, *Metráček* a pod., kde by se učily správnému chování mezi sebou, tak těch je jak šafránu.

Jestli si někdo myslí, že děti nesledují co se děje ve společnosti a ve světě, ten se mýlí. Příklady táhnou. Proč naše televize musí podávat informace o každém střílení na amerických školách?

Chování mládeže je odrazem společenského klimatu se všemi jeho negativními rysy, jako je korupce, arogance moci, nepřiměřené bohatství na jedné straně, chudoba a ležící bezdomovci na ulicích na straně druhé, drogy...To všechno formuje postoje dětí k lidem, škole, společnosti.

Mnozí jsou náchylní vinit z patologického a kriminálního jednání dětí také školy a výchovné instituce. Jen už si nikdo nevzpomene, že výchovná funkce školy byla v devadesátých letech silně okleštěna a učitelé byli zbaveni společenské prestiže. To děti také velmi silně vnímají. A nyní si všichni všimají rostoucí kriminality mládeže a hledají příčiny všude jinde, jen ne ve společnosti samé.

Výchova mládeže stojí na třech pilířích: rodina, vzdělávací instituce a společnost. A současná společnost je morálně rozvrácená, člověk se člověku stává vlkem.

Je to už řádka let, co jsem napsala článek upozorňující na nebezpečí vzrůstající kriminality mládeže a ukázala na nutnost změnit program televize, nedávat návody na patologické chování....

Vzpomněla jsem si na jedno svoje vystoupení v zastupitelstvu města Brna, kdy za posměšků pravicových zástupců, jsem upozornila, že by mohla přijít doba, kdy nebude ve školách stačit ani stálá služba městské policie. Konec konců v USA už ji dávno mají a střílení na školách také. Proč o tom píší?

Za 40 let jsem prošla jako pedagožka celou školskou soustavou od základní školy po výuku na pedagogické fakultě. Byla to krásná léta práce, protože školy byly otevřené a nikoho by ani nenapadlo, že děti v nich jsou vystaveny nějakému nebezpečí ze strany spolužáků, nebo pomatených jedinců se zbraní v ruce. Společnost byla více soudržná, morálka a slušné chování bylo pro práci oporou. Rodiny byly více harmonické, se školou většina spolupracovala a brala školu jako pomocníka při výchově svých dětí. Mezi lidmi nebylo tolik frustrujících jevů. Všichni byli pracovně zajištěni, měli kde bydlet, školní potřeby děti dostávaly zdarma ve škole, byla více akceptována výchova kolektivem pro kolektiv. Dnes je upřednostňován individualismus. Děti měly mnoho nabídek podle svých schopností využívat bezplatně svůj volný čas. Dnes stát selhává v podpoře masového sportu a kroužky jsou pro mnohé děti finančně nedostupné.

Současná společnost nedává naději, že se stav morálky v naší zemilepší. Neviňme z toho jen rodiny, ani školy. I když by si zasloužil rozbor vzdělávacích programů co dnes musí učitelé učit. Nepomůže ani posilování počtu

psychologů na školách, ani uzamykání dětí ve školách.

Cestou ven z bludného kruhu je jen jedna cesta. Podpořit politickou reprezentaci státu, která bude hájit zájmy svých občanů, podporovat sociální stát, podpoří hospodářský rozvoj v

suverénní zemi, vykoření korupci, nezaměstnanost a bude příkladem morálky pro občany. Chování mládeže je jen odrazem společnosti samé.

Anna ŠTOFANOVÁ

Radosti mládí se stávají opravdovými radostmi, až když je člověk starý; pak jsou to už jenom radosti bez bolestného rubu, a navíc znamenají příjemnou změnu.

F. DOTOURD

Z Medlánek se létá už sto let

Někdo ví a někdo třeba ne, ale Brno má letiště dvě. Vedle toho velkého, nyní mezinárodního v Tuřanech, také menší, využívané pro sportovní a bezmotorové létání v protilehlých Medlánech. Vedeno je jako veřejné vnitrostátní civilní letiště s provozem pouze za denního světla od 7 do 18 hodin. Jeho travnatá plocha má rozměry 890 x 74 metrů. Doplňuje jí krátká asfaltová VPD pro vzlety a přistání RC modelů. Letiště umožňuje provoz letounů, vrtulníků, kluzáků, ultralehkých letounů, balónů a vzducholodí. A také RC modelů.

Na podzim 1924 se zde konala první národní soutěž „plachtových“ letadel. Od té doby se datuje vznik letiště. První pokusy o bezmotorové létání však už v roce 1913 z okolních kopců prováděl tehdy teprve šestnáctiletý Richard Harabus. Účastnil se „velké války“, po ní absolvoval brněnskou techniku, žel v roce 1921 v pouhých 24 letech zemřel na TBC. Nicméně se stihl zařadit mezi zakladatele letiště, které funguje dodnes. Moravský aeroklub, který jej provozoval, uspořádal v roce 1921 leteckou výstavu, dva roky po té další a v roce 1924 byl postaven hangár a příruční dílna. V roce 1934 se činnost nuceně přesunula do nedalekého Čebína, neboť si na jeho aktivity stěžovali okolní zemědělci a proto byl vydán policejní zákaz činnosti z Medlánek. Za války areál zabrala německá Luftwaffe, která tam provozovala školu bezmotorového létání. Sloužilo také jako vojenské letiště. Po válce se činnost obnovila, od roku 1953 pod hlavičkou Svazarmu.

V roce 1990 byl Aeroklub Medlánek, jako provozovatel letiště, zaregistrován jako občanské sdružení pod Aeroklubem ČR. Dnes zde kromě jiného členové klubu udržují i historické větroně Z-24 Krajánek, LF-107

Luňák, LF-109 Pionýr, LG-125/425 Šohaj a LG-130 Kmotr. S létáním jsou žel spojeny i nehody. Staly se i tady. Proto jsou na úpatí kopce Netopýrky umístěny pamětní desky obětem dvou tragických nehod, Jaroslava Šimka a Mirka Ullmana, na stěně letištní budovy má pamětní desku František Kříž (1920–1997), průkopník československého bezmotorového a motorového létání. Dne 11. července 2011 došlo v blízkosti letiště k havárii ultralehkého letounu, který pilotoval bývalý brněnský hokejista Jaroslav Jiřík. Krátce po vzletu dopadl jeho nový, amatérsky postavený letoun do obilného pole, kde se vzňal. Pilot byl na místě mrtev.

Díky pravidelnému sekání trávy a relativnímu klidu se na okraji letiště daří dnes zákonem chráněným systlům. Lokalita je přírodní památkou.

Letošní dlouho a pečlivě připravované oslavy se však neuskutečnily. O jejich zrušení rozhodla příroda, která přinesla mohutné deště a velkou část území republiky katastrofální povodeň. Snad se tedy uskuteční v roce příštím, kdy letiště bude zahajovat druhou stovku let své činnosti. To se však zatím neví.

Tibor DÁVID

Holásecká jezera čeká revitalizace

Holásecká jezera při jihovýchodním okraji Brna čeká omlazení. Vedení města podává žádost o evropskou dotaci. Revitalizace by podle harmonogramu mohla začít v létě 2025. Soustava jezer patří mezi přírodní památky. Je jedinečný příklad vzácného ekosystému, který je součástí města.

Projekt se týká jezer v městské části Brno-Tuřany. Vodní plochy mají charakter biotopu slepého říčního ramene s hustými porosty na březích, což vytváří unikátní ekosystém pro řadu vzácných druhů rostlin a živočichů. *»Holásecká jezera jsou důležitá z pohledu ochrany přírody i jako rekreační oblast užívaná mj. pro rybolov. Toto využití zůstane zachováno i po revitalizaci. Konkrétně jezero Opleta bude připraveno ke trávení volného času, koupání a chytání ryb. Při těchto úpravách nahradí dnešní betonové panely zelené břehy s vhodným přístupem do vody. Pro návštěvníky vybudujeme také naučnou stezku s informačními a interaktivními panely pro děti a samozřejmě venkovní mobiliár«*, nastínil náměstek brněnské primátorky pro životní prostředí **Filip Chvátal**.

Stěžejní částí projektu je odbahnění devíti jezer odtěžením sedimentu z pontonu drapákem a odsátím jemných částí zeminy bagrovacími čerpadly. Část vytěženého materiálu se využije na úpravu příbřežních ploch. Pro obnovu mokřadních společenství se rozšíří pobřežní pásmo a v plánu je také vznik tůní. Počítá se

zdravotním, bezpečnostním a redukčním řezem dřevin a prosvětlením břehů. Na nich se vysadí rákosiny a na vhodných místech dřeviny. Východní břehy jezer se zpevní přírodě blízkými způsoby, např. zápletovými vrbovými plůtky a vrbovým pokryvem.

Odborníci aktualizují projektovou dokumentaci. Následně bude možné začít biotop upravovat. Revitalizace by měla trvat tři až čtyři roky od srpna 2025 (případně srpna 2026) do března 2029. *»V žádosti o dotaci město usiluje o získání 110 milionů korun. Celkové výdaje jsou vyčísleny na 276 milionů korun včetně DPH, tato částka však ještě projde úpravou při aktualizaci dokumentace, která zohledňuje ceny prací v roce 2020. Záleží také na výběrovém řízení na zhotovitele a nabídkách účastníků tendru na získání zakázky. Holásecká jezera patří mezi významnou přírodní památku v Brně a bez revitalizace jí hrozí degradace území, která by významně ovlivnila zdejší faunu i floru«*, uvedla primátorka Brna **Markéta Vaňková**. (vž)

Nejstarší VŠ v Brně má 125 let

Vysoké učení technické v Brně slaví narozeniny! Nejstarší vysoká škola v Brně si letos připomíná 125 let od svého založení. Při této příležitosti se Brno zbarví do červena a popularizační akce v průběhu celého podzimu přiblíží lidem, jak vypadá excelentní věda a technologie budoucnosti.

Počátky brněnské techniky se datují na 19. září 1899. Tehdy došlo ke zřízení Císařské a královské české vysoké školy technické v Brně, konkrétně vznikla jako první Fakulta stavební. Během let se měnil nejen název, ale univerzita se od skromných začátků proměnila v mezinárodně uznávanou instituci, která si zakládá na prestižním vzdělání a excelentní vědě v technických oborech i v oblastech moderních technologií. S historií VUT jsou spjaty významné osobnosti, jako byli zakladatel elektronové mikroskopie v Česku Armin Delong,

architekt a urbanista Bohuslav Fuchs nebo vědec a vynálezce Otto Wichterle. Čestnými doktory univerzity jsou například Nikola Tesla, Tomáš a Jan Antonín Baťa a také první dva českoslovenští prezidenti T. G. Masaryk a Edvard Beneš, jehož jméno univerzita po nějakou dobu nesla. V současné době nabízí studium na osmi fakultách a třech vysokoškolských ústavech v bakalářských, magisterských i doktorských studijních oborech více než 17 tisícům posluchačů. **did**

Jak postupuje budování městského okruhu? Kdy se otevře očekávaná multifunkční aréna? Přípravuje se Brno důkladně na změnu klimatu? Tyto a další otázky o budoucnosti města, které napadají řadu Brňanek a Brňanů, zodpoví podzimní festival „Kam kráčíš, Brno?“ v sérii diskuzí, procházek a na speciální výstavě.

Když se festival Kam kráčíš, Brno odehrával loni na podzim, v okolí Tomkova náměstí se ještě intenzivně stavělo. Nyní už po vybudované více než kilometr dlouhé mostní estakádě přes údolí, která je součástí městského okruhu, jezdí auta. Na tomto srovnání je vidět, jak se podoba města mění a že to mnohdy nabere rychlé tempo. Netýká se to přitom zdaleka jen dopravy: plavci už mohou téměř rok využívat nový, 25 metrů dlouhý bazén za Lužánkami; v srpnu se na Kociánce otevřel moderní dětský hospic Dům pro Julii a v kampusu se staví BioPharma Hub pro Farmaceutickou fakultu Masarykovy univerzity.

Co jednotlivé změny přináší brněnskému obyvatelstvu, o tom bude od 29. září do 15. listopadu pojednávat festival „Kam kráčíš, Brno?“. Návštěvníky čekají panelové diskuse o výzvách, jimž město čelí, procházky po rozvíjejících se lokalitách i doprovodná výstava v Urban centru na Staré radnici. *»Brno chce být moderní a prosperující město. S touto vizí přistupuje k problémům dopravy, klimatické změny nebo energetiky, investuje do dopravní infrastruktury či obnovitelných zdrojů, ale*

taky do podpory vzdělání, vědy a výzkumu. Konkrétními příklady jsou instalace fotovoltaických panelů na střechy městských budov nebo výstavba kotle na štěpku, který sníží závislost Brna na plynu. Připravujeme horkovod z jaderné elektrárny Dukovany. Veřejnosti přiblížíme směřování města v chystaných projektech, protože se týkají budoucnosti nás všech. Zároveň máme z minulých ročníků pozitivní zpětnou vazbu, že lidi baví nahlédnout pod pokličku a víc se dozvědět o procesech, které se za každým veřejným projektem skrývají«, řekl zastupitel města Brna prostrategického rozvoje **Martin Příborský**.

Na panelových diskusích vystoupí odborníci i politici, kteří se zabývají adaptací města na klimatickou změnu, dopravou, energetikou nebo podporou inovací. Do debaty se může zapojit svými dotazy také publikum. Komentované procházky v terénu zavedou zájemce do rozvojových lokalit Brna jako Nová Zbrojovka nebo Trnitá. Bližší informace jsou na webu brno2050.cz, registrovat na akce je možné přes web gotobrna.cz. (vž)

Příběh romské krajky

Příběh romské krajky představuje fascinující svět tradičního řemesla žen ze skupiny finských Romů – Kale. Od 4. října výstavu o něm zpřístupní veřejnosti Muzeum romské kultury v Brně v Bratislavské ul. 67. Tematicky doplňuje letos v květnu tamtéž uvedenou výstavu Černý motýl od finské autorky Kiby Lumberg.

Jak se toto řemeslo mezi ženami rozšířilo, jaký má přesah do jejich společenského postavení i bližší nahlédnutí do konzervativního života Kale? Nejen na tyto otázky reagují artefakty a fotografie ze soukromých a muzejních sbírek, které budou na výstavě k vidění. Uvede ji její kurátorka, etnoložka **Julija** Tormyševa a ředitelka Muzea Jana Horváthová.

V konzervativní a silně patriarchální kultuře finské romské komunity Kale, v níž Kiba Lumberg vyrůstala, přijímají dospívající dívky svou tradiční ženskou roli jakýmsi přechodovým rituálem: Obléknou si těžkou sametovou sukni. Sukně symbolizuje jejich status, nekonformní Kiba

Lumberg ji však vnímá jako vězeňskou uniformu. Proti tradici se vzbouřila a společenství opustila. Následně prolomila tabu mlčení, když ve finské společnosti svou tvorbou otevřela citlivé i bolestné téma podřízeného postavení žen a dětí mezi Kale. Dočkala se za to kritiky i výhrůžek smrti.

Dílo Kiby Lumberg hluboce ovlivnily její osobní zkušenosti s vícenásobnou marginalizací skrze etnický původ, gender a sexuální orientaci. Ve své tvorbě zkoumá témata jinakosti, svobody a samoty. Nemůže jinak, takový je její život. Svými obrazy a knihami sděluje nepopsatelné. Odsud plyne síla i přesah jejího díla — vyjadřuje emoce, s nimiž se dokáže ztotožnit každý. (vž)

Art protis má 65 let

V pátek 4. října podvečer se uskuteční v Křížové chodbě Nové radnice slavnostní vernisáž výstavy pozoruhodné výtvarné techniky, která svého času proslavila Brno v uměleckém světě – Art protis. Současně bude slavnostně pokřtěna kniha věnovaná tomuto pozoruhodnému uměleckému fenoménu.

„Art protis je technika výroby nástěnných koberců spojující umění malby s technologií netkaných textilií,“ přiblížila techniku jedna z jeho autorek, výtvarnice Hana Langová Vepřeková. Nápad i díla vznikala v dílnách brněnské Vlněny na Tkalcovské ulici a speciální technika barvení speciálního druhu ovčí vlny byla vyvinuta Výzkumným ústavem vlnářským. Art protis je chráněn československým patentem a mj. byl oceněn stříbrnou medailí na mezinárodní výstavě světových patentů v Belgii. Zlaté medaile získal na světové výstavě Expo 67 v Montrealu, Mezinárodním bienále tapiserie v Lausanne, či mezinárodní výstavě interiérových doplňků v italské

Monze. Velkorozměrová tapisérie byla součástí Expo 90 v japonské Ósace. Ránu do vazů unikátní technice a dílně, ve které vznikala, dala privatizace. Výroba definitivně zanikla v roce 2013. Speciální tkací stroj, nadále funkční, zůstal zachován v prostorách bývalé textilní průmyslovky.

Doplňkovým programem výstavy, kterou si lze prohlédnout zdarma do 23. Října, bude trojice přednášek, které se uskuteční v vždy úterý 8, 15, 22. října v ždy od 15 hodin v Galerii G 13 na Dominikánském náměstí. Jejich obsahem bude (postupně) 100 let Školy uměleckých řemesel (ŠUR), Art protis a Vlněna. Vchod ze dvora a vstup opět zdarma. **Tibor DÁVID**

Brno nostalgické

„Brno nostalgické: Obraz města v proměnách staletí,“ je název výstavy, kterou pořádá od 19. září 2024 do 30. března 2025 na hradě Špilberku Muzeum města Brna. Představí kolekci historických vedut, tedy uměleckých topografických vyobrazení města, které zachycují jeho proměny během staletí. Nabídne přehled jejich zpracování, který přenesse návštěvníky do různých období vývoje moravské metropole.

Kromě bohaté sbírky děl od známých brněnských i evropských umělců budou součástí výstavy interaktivní prvky jako videomapping či dynamická veduta, které vizuálně ožíví proměny Brna. Jedno z hlavních lákadel výstavy jsou díla brněnského malíře Franze Richtera (1785–1851), který svými kresbami a litografiemi dokumentoval tehdejší architekturu i významné události z historie města, jako příjezd prvního vlaku z Vídně do Brna v roce 1839. »Richterova tvorba je fascinující v tom, jak podrobně a s citem zachycuje proměňující se tvář

města,« vysvětlil kurátor Jindřich Chatrný.

Kromě Richterových děl výstava zahrne i panoramatické pohledy na Brno z 17. a 18. století od umělců, jako byli Joris Hoefnagel, Martin Engelbrecht a Johann Matthias Steidlin, včetně nejstaršího známého vyobrazení Brna z roku 1593 od Jana Willenberga. Výstava také představí díla dalších významných malířů, jako byli František Xaver Rejzler, Antonio Sacchetti či Jaroslav Král. Velký přínos výstavy tvoří její inovativní prvky. Návštěvníci se těší na dynamickou vedutu a videomapping, které zprostředkují pohlcující pohledy na historické Brno a umožní vidět, jak se město vyvíjelo. K dispozici bude také fotografická dokumentace srovnávající historické veduty se současným stavem vybraných míst a další interaktivní prvky, které nabídnou nový a pohled na minulost. To vše doprovodí modely města, dobová móda a další artefakty, které evokují život v Brně v minulých obdobích.

Sbírka vedut v Muzeu města Brna vznikla již při jeho založení v roce 1904 a dnes zahrnuje kolem 1000 grafik, kreseb a obrazů nejen s motivy Brna, ale i dalších světových měst. Výstava nabídne příležitost prozkoumat proměny města Brna a jeho krásu očima umělců různých epoch. (vž)

Říjnové kalendárium

1. 1897- v Praze vyšlo 1. číslo Práva lidu - oficiálního orgánu Československé soc. dem.
1938 - poprvé vyšly Dějiny VKS(b) - stručný výklad
1949 – vyhlášena Čínská lidová republika - státní svátek ČLR
1893 - narodil se Mao Ce Tung (+1976)
1904 - narodil se Teng Siao Phing (+1997)
1938 – Německé vojsko obsadilo české pohraničí
1938 - Čs. vláda vyslovila souhlas s odstoupením Těšínska Polsku
3. 1935 - počátek agrese Itálie v Habeši
4. 1816 – narodil se Eugéne Edine POTTIER, autor Internacionály (+ 6. 11. 1886)
5. 1938 - abdikace prezidenta E. Beneše
6. 1944 - čs. a sov. vojska překročila překročila čs. hranice na Dukle - Den ČSLA
1971 - zemřel Viliam Široký
7. 1949 – byla vyhlášena Německá demokratická republika
8. 1924 - **Trenčín** – Při stávce textilních dělníků byl zastřelen jeden dělník.
1928 - **Boroňava na Zakarpatské Ukrajině** – Četníci uspořádali pogrom na rolníky. 34 mužů a čtyři ženy byli četníky zbiti a utrpěli vážná zranění.
9. 1967 - byl zavražděn kubánský revolucionář Ernesto CHE GUEVARA (* 14. 6. 1928)
11. 1424 - zemřel husitský vojevůdce Jan ŽIŽKA z Trocnova (* 1360)
12. 1921 - **Topolčany** – při zatýkání zavraždili četníci jednoho dělníka. Měl být zatčen proto, že jeho dcera sbírala zbytky řepy na sklizeném poli.
13. 13. - 14. 10. 1990 - I. sjezd KSČM v Olomouci
14. 1918 - generální stávka čs. lidu
1892 – narodil se sovětský maršál Andrej Ivanovič JEREMENKO, zúčastnil se osvobození ČSR (+19. 11. 1970)
15. od 15. 10. 1991 - referendum o názvu strany, 75,95% pro KSČM
16. 1978 - Polák Karol Wojtyła zvolen papežem - Jan Pavel II.
17. 1966 - zahájení XXII. sjezdu KSSS
20. 1938 - zastavena činnost KSČ v českých zemích - přešla do ilegality
22. 1938 - prezident E. Beneš odletěl do Velké Británie
23. 1892 – narodil se maršál SSSR Pavel Semjonovič RYBALKO, velitel 3. tankové brigády, která osvobozovala Prahu
1956 - povstání v Budapešti
24. Dekret prezidenta republiky o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků
25. 1880 – narodil se Bohumír Šmeral, politik, novinář, zakladatel KSČ (+8. 5. 1941)
1946 - schválen zákon o dvouletém hospodářském plánu
26. 26.- 28. 10. 1922 - sjezd odborových svazů -ustavení Mez. všeodborového svazu - tzv. Rudých odborů
27. 1923 - **Dulová na Zakarpatské Ukrajině** – Četníci stříleli do maloroľníků, kteří hájili svá práva na lesní pastviny. Byl zastřelen jeden malozemědělec, tři byli těžce zraněni, dvacet lehce.
1948 - schválen zákon o 1. pětiletém plánu na léta 1949 – 53
28. **Vznik samostatného československého státu**- státní svátek
1939 – demonstrace proti nacistickým okupantům, smrtelně zraněn medik Jan OPLETAL
1945 - Den znárodnění; 1968 - schválení zákona o čs. federaci a postavení národností
1993 – založen Kruh občanů vyhnanych v roce 1938 z pohraničí
30. 1918 - vytvoření Slovenské národní rady a přijetí Martinské deklarace
30. 10. - 2. 11. 1921 - slučovací sjezd KSČ
31. 31. 10. - 4. 11. 1924 - II. sjezd KSČ
1821 – narodil se český novinář a básník Karel HAVLÍČEK Borovský (+ 20. 7. 1856)

Třicátý Drak vyrazil poprvé s cestujícími

Dopravní podnik města Brna (DPMB) je v závěrečné třetině projektu montáže 41 vlastních tramvají s názvem Drak z dodaných dílů a uzlů. Pracovníci ústředních dílen dopravního podniku pokračují v jejich sestavování. Třicátý vůz s evidenčním označením 1851 vyrazil ve čtvrtek (26. 9.) na svou první jízdu s cestujícími brněnskými ulicemi. Tento v Česku zcela unikátní projekt je v závěrečné třetině. Svépomocí zhotovené šaliny jsou nízkopodlažní a plně klimatizované.

»Každodenní provoz devětatvaceti nových tramvají typu Drak nám ukazuje, že tento projekt byl dobré rozhodnutí a krok kupředu. V letošním roce dokončíme šest vozů a v příštím roce posledních šest, čímž projekt uzavřeme. Tramvaje Drak si získaly mezi cestujícími velkou oblibu, do budoucna budeme uvažovat, jak na tento projekt navázat,« sdělil **Miloš Havránek**, generální ředitel Dopravního podniku města Brna.

Při kompletaci se v procesu střídá na 50 lidí všech profesí – od elektromechaniků přes zámečníky, truhláře, čalouníky až po lakýrny. »Po dodávce hrubé konstrukce od výrobce začínáme na obou článcích s lepením podlah a lakováním. Pokračujeme přípravou izolace a kabeláže, montáží obložení a pokládáním podlahové krytiny. Následně oba články spojíme a přichází na řadu oživení vozu, závěrečné kontroly a revize. Jakmile má vůz všechny potřebné dokumenty, může vyjet s cestujícími do ulic,« vysvětlil **Vítězslav Žurek**, technicko-provozní ředitel DPMB.

»Montáž prvního vozu byla samozřejmě nejnáročnější a trvala o více než měsíc déle. Nyní jsme se časově ustálili na 23 týdnech práce na jednom vozu. Jde o první klimatizované tramvaje, což znamenalo např. naučit se instalovat klimatizační jednotky do vozidel. Tramvaje mají i úplně odlišný koncept podvozků, takže i to byl ze začátku oříšek. Při třicátém kusu už nás nic nezaskočí,« přiblížil situaci **Tomáš Kadlec**, vedoucí ústředních dílen DPMB.

První vozy z projektu Drak už prochází preventivními prohlídkami. »Zde konečně zúčtujeme poznatky, které jsme při kompletaci tramvají nabyli. Tento proces bude rozhodně jednodušší, než u vozů, které máme od dodavatelů sestavené do posledního šroubku,« dodal **Havránek**. Projekt Drak se i přes problémy spojené se špatnou dostupností některých dílů, růstem cen i důsledky covidu drží svého časového harmonogramu. DPMB v rámci uzavřené rámcové dohody může do konce roku 2024 uzavřít dílčí kupní smlouvy na dodávku komponentů pro kompletaci až 41 tramvají. (vž)

Centrum židovské kultury

Po rekonstrukci památkově chráněné funkcionalistické vily Wittal v Hroznové ulici 39 v Pisárkách bude v jejích prostorách umístěno Centrum židovské kultury Štefl. Bude součástí expozic Muzea města Brna, jemuž byla budova svěřena do správy. Nyní se připravují plány na rekonstrukci objektu a probíhají kroky na získání dotací. Vila postavená v roce 1932 je pozoruhodnou ukázkou meziválečné architektury. Má dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a přilehlou zahradu, vhodnou pro pořádání komunitních akcí. Ovšem na výsledek si ještě několik let počkáme... **did**

Naší říjnoví jubilanti

V říjnu oslaví svá životní jubilea následující členky a členové naší MěO:

Roman BARÁK, Ladislav BÝČEK, Rudolf DVOŘÁK, Marie GRYGAROVÁ, Jiřina KALINOVÁ, Jiří KRÁLÍK, Eva MIKŠOVÁ, Lubomír MLEJNEK, Emil OPRŠAL, Emília PREISSOVÁ, Marie RŮŽIČKOVÁ, Jiří TOMÁNEK, Mária TRAVĚNCOVÁ, Julius VUKUČIČ, Alena ŽIVNÁ,

Oslavencům blahopřejeme, děkujeme za práci pro sociálně spravedlivější společnost a do dalších let přejeme pevné zdraví, spokojenost a dlouhá léta. ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. **did**

Kateřina Šestáková Novotná

Jak na Zemi, tak na nebi

*Jak na Zemi, tak na nebi
Jak na Zemi, tak na nebi
všechno čisté mír velebí.
Krev nevinných zemi sytí,
její barvou slunce svítí
krajkovým lemem zespodu
vždycky, když je na odchodu.
Vrátí se duše jak ráno
či je dílo dokonáno
zde každou tragickou smrtí?
Bombardéry těla drtí*

*někde právě v tuto chvíli
a válečná vřava sílí.
Krev i těla spolkně hlína,
nebe nám však připomíná
všechnu tu krev, co kdy
tekla,
když zuřila válka vleklá.
Nebe pro nás dál zrcadlí
krev všech, co zbytečně padli
místo, aby žili s námi.
Varuje ženy i mámy,*

*aby si míru vážili
a jejich muži přežili.
Ať nepodporují války,
když hážou hlas do obálky.
Mnozí v mracích čist neumí
a dají spíš na rozumy
o tom, jak je třeba zbraní,
jež se platí z jejich daní.
Jak na nebi, tak na Zemi,
proč je hlas míru teď němý?*

Městský výbor KSČM v Brně
srdečně zve na Diskuzní čtvrtek

KSČM

24. října 2024 od 16 hodin, v budově MěV KSČM Brno, Křenová 67

k t é m a t u

LEVICOVÁ ŽURNALISTIKA A JEJÍ VÝZNAM

Úvodní slovo

Ing. Monika HOŘENÍ

Moderuje Ing. Václav Fišer

Širokou veřejnost zve k účasti Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně
ve spolupráci s Klubem společenských věd, Klubem českého pohraničí a Výborem národní kultury Brno

Diskuze s každým, kdo nehledá hádky, ale odpovědi na otázky

Smysl pro humor tvoří podstatnou část inteligence. Když ho ztratíte, jako byste ztratili i inteligenci; čím víc ho máte, tím jste inteligentnější. Získat smysl pro humor není žádná věda, stačí odstranit bariéry. Smysl pro humor má každý, věřte mi. Stačí odvalit pár balvanů, kterými vás zatížili vaši rodiče a vaše okolí. Společnost vás učí sebekázni – a smysl pro humor vás uvolní ... **OSHO**

ECHO – BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno .
telefon: 734 430 204 . <http://www.kscm-brno.cz>; me-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; alruc@seznam.cz. Redakce:
Tibor Dávid – vedoucí, Aleš Růčka – zástupce vedoucího, Zdena Korčáková.. Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191.
Nevyžádané rukopisy se nevrací. **Uzávěrka příštího čísla 21. 10., číslo 9/24 vyjde 6. listopadu 2024.**